

gøres det administrative arbejde vedrørende vedligeholdelsen af registreringer lettere, eftersom der ikke skal betales et årligt gebyr.

Offentliggørelse af fornyelse efter stk. 2 skal ske af hensyn til tredjemand og finder sted i Brugsmødeltidende.

Til § 39

Denne bestemmelse er ny og er den eneste bestemmelse i et nyt kapitel om betaling af fornyelsesgebyrer. Den nuværende brugsmødellov indeholder – modsat patentloven – ingen bestemmelse vedrørende forfaldstidspunktet for fornyelsesgebyrer. Efter den gældende lov forfalder fornyelsesgebyret på indleveringsdagen eller prioritetsdagen. Bestemmelsen er tilføjet for at sikre en ensartethed mellem patent- og brugsmødelområdet.

I stk. 1 foreslås det, at fornyelsesgebyret forfalder til betaling den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsperioden begynder.

Stk. 2 vedrører visse undtagelser til hovedreglen i stk. 1. For ansøgninger, som påberåber sig tidligere brugsmødelansøgninger, jf. forslaget § 17 og internationale ansøgninger efter forslaget § 29 og 35, gælder en særlig 2 måneders regel. Herefter forfalder et fornyelsesgebyr først 2 måneder efter indleveringsdagen, i det tilfælde af at ansøgningen stammer fra en tidligere indleveret ansøgning efter § 17, på trods af, at det er forfaldent allerede ved indleveringen efter stk. 1. Et eventuelt senere fornyelsesgebyr vil dog forfalde efter de almindelige regler i stk. 1.

Stk. 3 fastsætter, at det er muligt at betale et fornyelsesgebyr i indtil 6 måneder fra forfaldsdatoen mod betaling af et forhøjet gebyr.

Stk. 4 medfører ingen ændring af praksis på området men præciserer, at betaling af fornyelsesgebyrer påhviler ansøgeren, brugsmødelhaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig. Patent- og Varemærkestyrelsen er dog ikke ansvarlig i de tilfælde, hvor en opkrævning ikke sendes, sendes for sent, ikke kommer frem etc.

Til § 40

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 29, dog med en tilføjelse af tre yderligere stykker som er hentet fra patentlovens § 44, stk. 2 - 4. Dette er sket for at sikre ensartethed mellem de to retsområder. Ifølge denne bestemmelse skal patentmyndigheden på anmodning registrere overdragelser, licenser og tvangslicenser i brugsmødelregistret. Herved kan tredjemand holde sig orienteret om status for en given

rettighed. Registreringen i registret har ingen selvstændig retsvirkning, men foretages af ordensmæssige hensyn. Ophørte licenser skal slettes fra registret.

Til § 41

Forslagets § 41 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31, der indeholder en henvisning til patentlovens § 45, 47-49 og 50. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 41, 43-46. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelser fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

Forslagets § 41 svarer til patentlovens § 45 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen omhandler retten til at opnå tvangslicens på grundlag af brugsmødelhaverens undladelse af at udnytte sin brugsmødelregistrering.

Tidsfristerne på 3 år fra registreringen af brugsmødelretten og 4 år fra indleveringen af ansøgningen er en følge af bestemmelser i pariserkonventionens artikel 5 stk. 5, jf. stk. 4, som fastlægger reglerne for tvangslicenser.

Stk. 2 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler vedrørende stk. 1. Bemyndigelsen er ikke udnyttet ifølge den gældende lov, og vil sandsynligvis ikke blive det i fremtiden.

Til § 42

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 30 og patentlovens § 46. Stk. 1 vedrører afhængige brugsmødeller. Det er fundet nødvendigt af hensyn til den nære tilknytning, der i visse tilfælde kan opstå imellem patenter og brugsmødelregistreringer, at der kan gives tvangslicens til udnyttelse af både beskyttede opfindelser og frembringelser, når udøvelse af en brugsmødel er afhængig heraf.

Fastlæggelse af hvad der kan betegnes som vigtige tekniske fremskridt af væsentlig økonomisk betydning, må ske ud fra samfundsperspektiv. Hvis samfundet vil lide økonomiske eller samfundsmæssige tab som resultat af at f.eks. en frembringelse ikke ønsket kommercialiseret, vil der kunne være grundlag for en tvangslicens. Bestemmelsen i den gældende lov har aldrig været anvendt.

Stk. 2 giver adgang til krydslicens, når der er meddelt afhængighedslicens efter stk. 1. Det vil sige, at der er en form for gensidighed i loven. Har en frembringer registret en brugsmødel på for eksempel en